A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. május 28.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az AUREA BIOLABS európai uniós ábrás védjegy bejelentése – AUREA korábbi európai uniós szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az áruk hasonlósága – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja – A fellebbezési tanács határozatának kijavítása – A 2017/1001 rendelet 102. cikke”

A T-724/18. és T-184/19. sz. ügyekben,

az **Aurea Biolabs Pte Ltd** (székhelye: Cochin [India], képviselik: B. Brandreth QC és L. Oommen solicitor)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: K. Kompari, H. O’Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Avizel SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviselik: C. De Keersmaeker és W.-J. Cosemans ügyvédek),

a T-724/18. sz. ügyben az EUIPO második fellebbezési tanácsának az Avizel és az Aurea Biolabs közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2018. szeptember 11-én hozott határozata (R 814/2018-2. sz. ügy) ellen, valamint a T-184/19. sz. ügyben az EUIPO második fellebbezési tanácsának a 2018. szeptember 11-i határozatot kijavító, 2019. január 29-i határozata (R 814/2018–2. (CORR). sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök (előadó), R. Frendo és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. december 7-én (T-724/18. sz. ügy) és 2019. március 27-én (T-184/19. sz. ügy) benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel a T-184/19. sz. ügyben az EUIPO által a Törvényszék Hivatalához 2019. május 28-án benyújtott iratban felhozott elfogadhatatlansági kifogásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2019. június 28-án benyújtott írásbeli észrevételekre,

tekintettel az elfogadhatatlansági kifogásnak az ügy érdemével való egyesítéséről szóló, 2019. július 11-i végzésre (T-184/19. sz. ügy),

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. március 18-án (T-724/18. sz. ügy), illetve 2019. szeptember 24-én (T-184/19. sz. ügy) benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. március 14-én (T-724/18. sz. ügy), illetve 2019. június 3-án (T-184/19. sz. ügy) benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a Törvényszék tanácsainak összetételében történt változásra,

tekintettel a 2019. november 12-én hozott határozatra, amely a szóbeli szakasz lefolytatása céljából egyesítette a T-724/18. és a T-184/19. sz. ügyeket,

a 2020. január 22-i tárgyalást követően, amelynek során a felek észrevételeket terjesztettek elő a T-724/18. és T-184/19. sz. ügyeknek az ítélethozatal céljából történő esetleges egyesítésével kapcsolatban,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2016. szeptember 19-én a felperes, az Aurea Biolabs Pte Ltd az európai uniós védjegyről szóló, módosított, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 5. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az alábbi leírásnak felelnek meg: „Diétás ételkiegészítők; Étrend- és táplálékkiegészítők; Étrend-kiegészítő italok; Megnövelt tápanyagtartalmú italok, diétás használatra; Élelmiszer és diabetikus kiegészítők, nevezetesen Étrend- és tápanyag-kiegészítőkként használt funkcionális ételek; Vitamin és ásványi anyag kiegészítők”.

4 2017. január 30-án a beavatkozó fél Avizel SA a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

5 A felszólalás az 2015. március 12-én a 13493432. számon lajstromozott AUREA korábbi európai uniós szóvédjegyen alapult.

6 A korábbi védjegyet a 3. és 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozták, amelyek az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 3. osztály: „Szappanok; Esszenciális olajok; Kozmetikumok a parfümök és a piperevizek kivételével; Hajápoló folyadékok”;

– 5. osztály: „Cold krém gyógyászati használatra; Babakrémek [gyógyhatású]; Testkrémek [gyógyhatású]; Kézkrémek gyógyászati használatra; Gyógyhatású arckrémek; Gyógyhatású ajakkrémek; Gyógyhatású lábkrémek; Gyógyhatású krémek bőrre; Gyógyhatású bőrvédő krémek; Bőrápoló krémek gyógyászati használatra”.

7 A felszólalás alátámasztásaként a felperes a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkozott.

8 2018. március 6-án a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak azzal az indokkal, hogy fennáll az összetévesztés veszélye, és elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.

9 2018. május 3-án a felperes a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

10 2018. szeptember 11-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Közelebbről azt állapította meg, hogy az összetéveszthetőség értékelése szempontjából releváns terület az Európai Unió területe, és hogy az érintett vásárlóközönség részben egészségügyi szakemberekből, részben pedig a végső fogyasztókból álló nagyközönségből áll, akiknek magas a figyelmi szintje (a megtámadott határozat 17–24. pontja). A fellebbezési tanács ezt követően úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyekkel érintett, 5. osztályba tartozó áruk legalább csekély mértékben hasonlóak, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem szükséges értékelni a védjegybejelentésben megjelölt áruk és a korábbi védjegy árujegyzékébe tartozó, 3. osztályba tartozó áruk közötti esetleges hasonlóságot (a megtámadott határozat 25–38. pontja). A megjelölések összehasonlítása kapcsán a fellebbezési tanács megállapította, hogy legalább közepes mértékű vizuális hasonlóság, legalább közepes, sőt akár nagy fokú hangzásbeli hasonlóság, és az érintett vásárlóközönség egy része számára legalább csekély mértékű fogalmi hasonlóság áll fenn (a megtámadott határozat 39–78. pontja). Az összetéveszthetőség átfogó értékelése során emlékeztetett többek között egyrészt arra, hogy az ezen értékelés szempontjából releváns tényezők kölcsönös függőségére vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben az érintett áruk azonosak, az összetéveszthetőség elkerülése érdekében a megjelölések közötti eltérés fokának magasnak kell lennie, másrészt pedig rámutatott arra, hogy a jelen ügyben szóban forgó árukat azonosnak tekintették (a megtámadott határozat 80. pontja). A fellebbezési tanács az átfogó értékelését annak kimondásával zárta, hogy osztja a felszólalási osztály azon álláspontját, amely szerint a jelen ügyben fennáll az összetévesztés veszélye (a megtámadott határozat 92. pontja).

11 2019. január 29-i határozatával (a továbbiakban: kijavító határozat) a második fellebbezési tanács az „EUTMIR 53. szabálya” alapján helyesbítette a megtámadott határozatot, és törölte az említett határozat 80. pontját.

A felek kérelmei

12 Felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a T-724/18. sz. ügyben helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, a T-184/19. sz. ügyben pedig helyezze hatályon kívül a kijavító határozatot;

– az EUIPO-t kötelezze a T-724/18. és a T-184/19. sz. ügyben felmerült költségek viselésére, és a T-724/18. sz. ügyben a beavatkozó felet is kötelezze a költségek viselésére.

13 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a T-724/18. sz. ügyben utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

– a T-184/19. sz. ügyben utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, illetve másodlagosan mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a T-724/18. és a T-184/19. sz. ügyben a költségek viselésére.

14 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket a T-724/13. és a T-184/19. sz. ügyben;

– a felperest kötelezze a fent említett két ügy költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

15 Mivel a kijavító határozat törölte a megtámadott határozat egy olyan pontját, amelynek megállapításait a T-724/18. sz. ügyben előterjesztett kereset vitatja, elsőként a T-184/19. sz. ügyben előterjesztett keresetben vitatott kijavító határozat jogszerűségét kell megvizsgálni.

A T-184/19. sz. ügyben előterjesztett keresetről

16 A T-184/19. sz. ügyben előterjesztett keresetében a felperes a kijavító határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmének alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Először is a kijavító határozat téves jogalapon, az „EUTMIR 53. szabályán” alapul. Másodszor, a szóban forgó hiba az alkalmazandó jogi rendelkezésben, vagyis a 2017/1001 rendelet 102. cikkében előírt feltételekre tekintettel nem volt kijavítható. Harmadszor, a fellebbezési tanács megsértette a felperes meghallgatáshoz való jogát, mivel nem biztosított számára lehetőséget arra, hogy állást foglaljon akár az alkalmazandó rendelkezés, akár a tervezett kijavítás vonatkozásában.

17 Valóban megállapítható, hogy a kijavító határozat alakilag az „EUTMIR 53. szabályán” alapul (a kijavító határozat 5. pontja). Mivel kizárólag az európai uniós védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) tartalmazza az 53. szabályt, meg kell állapítani, ahogyan azt az EUIPO a válaszbeadványában elismerte, hogy a kijavító határozat a 2868/95 rendelet 53. szabályán alapul, még ha az „EUTMIR” betűszó nem is felel meg az utóbbi rendeletnek.

18 Amint arra a felperes is jogosan hivatkozik, a 2868/95 rendelet 53. szabálya 2017. október 1-jétől nem hatályos. Ezen időponttól kezdődően az EUIPO határozatainak kijavítását a 2017/1001 rendelet 102. cikke szabályozza.

19 Márpedig valamely határozat kijavítására a kijavító határozat elfogadásának időpontjában hatályos rendelkezés (lásd ebben az értelemben egy visszavonó határozat kapcsán: 2018. február 21-i Repower kontra EUIPO – repowermap.org [REPOWER] ítélet, T-727/16, EU:T:2018:88, 19–29. pont; lásd még analógia útján a Törvényszék eljárási szabályzatában előírt kijavítás kapcsán: 2015. július 21-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság végzés, T-190/12 REC, nem tették közzé, EU:T:2015:572, 3. és 4. pont), azaz a jelen ügyben a kijavító határozat elfogadásának időpontjában, 2019. január 29-én hatályos 2017/1001 rendelet 102. cikke alkalmazandó. Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy a valamely jogi aktus jogalapját képező és valamely uniós intézményt az adott jogi aktus meghozatalára jogosító rendelkezésnek a jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályosnak kell lennie, és hogy az eljárási szabályokat általában a hatálybalépésüktől kezdve kell alkalmazni (lásd: 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 E hiba azonban, amelyre a felperes első jogalapja keretében érvényesen hivatkozott, és amelyet végeredményben válaszbeadványában az EUIPO is elismert, nem vezethet a kijavító határozat hatályon kívül helyezéséhez abban az esetben, ha a jelen ügyben tiszteletben tartották a fellebbezési tanácsok határozatai kijavításának a 2017/1001 rendelet 102. cikkében előírt feltételeit. A jogi alap téves megválasztása ugyanis csak akkor vonja maga után az érintett jogi aktus érvénytelenségét, ha annak kihatása lehet a jogi aktus tartalmára (lásd: 2011. október 18-i Reisenthel kontra OHIM – Dynamic Promotion [Ketrecek és kosarak] ítélet, T-53/10, EU:T:2011:601, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 A felperes második jogalapjával éppen azt vitatja, hogy a jelen ügyben tiszteletben tartották az EUIPO határozatai kijavításának a 2017/1001 rendelet 102. cikkében előírt feltételeit. Különösen arra hivatkozik, hogy e rendelkezés nem vonatkozik azokra a „nyilvánvaló hibákra”, amelyekkel a jelen ügyben a kijavító határozatot igazolták (e határozat 5. és 6. pontja), mivel ilyen hibákat kizárólag a 2017/1001 rendeletnek az EUIPO határozatainak visszavonását szabályozó 103. cikke említ.

22 A 2017/1001 rendelet 102. és 103. cikkének szövegéből ténylegesen kitűnik, hogy csak a 103. cikk utal „nyilvánvaló hibákra”, a 102. cikk pedig kizárólag „nyilvánvaló tévedéseket” említ.

23 A 2017/1001 rendelet „Hibák és nyilvánvaló tévedések kijavítása” című 102. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„(1) [Az EUIPO] a határozataiban előforduló nyelvi vagy átírási hibákat és a nyilvánvaló tévedéseket, illetve az európai uniós védjegy lajstromozása során vagy a lajstromozás meghirdetése során az általa vétett technikai hibákat hivatalból vagy valamely fél kérelmére kijavítja.”

24 A 2017/1001 rendeletnek „A határozatok visszavonása” című 103. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha [az EUIPO] által a lajstromba tett bejegyzés vagy az általa hozott határozat a Hivatalnak tulajdonítható nyilvánvaló hibát tartalmaz, a Hivatal gondoskodik a bejegyzés törléséről, illetve a határozat visszavonásáról […]”

25 Pontosítani kell, hogy a korábban alkalmazandó változatukban az EUIPO határozatainak kijavítására, illetve visszavonására vonatkozó rendelkezések egyrészt „nyilvánvaló tévedésekre” (a 2868/95 rendelet 53. szabálya), másrészt „nyilvánvaló eljárási hibákra” (a 207/2009 rendelet 80. cikke) utaltak.

26 Az utóbbi rendelkezéseket értelmező ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy figyelembe véve a valamely illetékes hatóság által hozott jogerős határozat rendelkező része kötőerejének fontosságát, és a jogbiztonság elvének tiszteletben tartására figyelemmel, az ilyen határozat kijavítás vagy visszavonás útján történő utólagos módosítását kivételes esetekben lehetővé tevő szabályt szigorúan kell értelmezni, és ezért az a nyilvánvaló hibákra korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember

9-i dm-drogerie markt kontra OHIMI - Distribuciones Mylar [dm] ítélet, T-36/09, EU:T:2011:449, 73., 76. és 78. pont; kizárólag a kijavításokat illetően: 2006. december 14-i Gagliardi kontra OHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb [MANŪ MANU MANU] ítélet, T-392/04, nem tették közzé, EU:T:2006:400, 55. pont).

27 Mindazonáltal a fenti 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy különbséget kell tenni a kijavításra, illetve visszavonásra okot adó hibák típusai szerint, mégpedig a kijavítási eljárás és a visszavonási eljárás közötti különbségtétel miatt.

28 A kijavítási eljárás ugyanis nem vonja maga után a kijavított határozat hatályon kívül helyezését, hanem kizárólag a benne szereplő hibák kijavító határozat útján történő kijavítását eredményezi. Ezzel szemben a visszavonási eljárás a hibás határozat hatályon kívül helyezését eredményezi, és az eljárás azon szakaszába való visszautalással jár, amelyben az ügyet az EUIPO előtt az említett határozat elfogadását megelőzően elbírálták, anélkül hogy a feltárt hibát magában a visszavonó határozatban kijavítanák.

29 A kijavítások tehát a nyilvánvaló formai hibákra korlátozódnak, amelyek nem befolyásolják a meghozott határozat hatályát és lényegi tartalmát, hanem kizárólag annak formáját érintik (2006. december 14-i MANŪ MANU MANU ítélet, T-392/04, nem tették közzé, EU:T:2006:400, 55. pont). Azon hibák kijavítására vonatkoznak, amelyek olyan mértékben nyilvánvalóak, hogy a kijavítás folytán létrejövőtől eltérő szöveg nem képzelhető el (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 9-i dm ítélet, T-36/09, EU:T:2011:449, 73. és 75. pont), és amelyek nem indokolják a hibás határozat érvénytelenítését vagy visszavonását (lásd ebben az értelemben: 2011. március 15-i Ifemy's kontra OHIM – Dada & Co Kids [Dada & Co. kids] ítélet, T-50/09, EU:T:2011:90, 32. pont), továbbá a felek meghallgatását.

30 Ezzel szemben visszavonó határozat elfogadását igazolják azok a hibák, amelyek nem teszik lehetővé a szóban forgó határozat rendelkező részének anélkül történő fenntartását, hogy az említett határozatot meghozó szervezeti egység később új vizsgálatot végezne. Ez vonatkozik az eljárási költségek felosztását érintő (lásd ebben az értelemben: 2009. július 1-jei Okalux kontra OHIM – Messe Düsseldorf [OKATECH] ítélet, T-419/07, EU:T:2009:238, 33. és 40. pontja), a meghallgatáshoz való joghoz kapcsolódó (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2011. október 18-i Ketrecek és kosarak ítélek, T-53/10, EU:T:2011:601, 37–39. pont) vagy az indokolási kötelezettséget illető (lásd ebben az értelemben: 2019. október 31-i Repower kontra EUIPO ítélet, C-281/18 P, EU:C:2019:916, 34. pont) hibákra.

31 A kijavítás és a visszavonás esetei közötti, a korábban alkalmazandó rendelkezések hatálya alatt létrejött, a fenti 29. és 30. pontban kifejtett ítélkezési gyakorlat által pontosított különbséget a jelen ügyben releváns rendelkezésekben használt kifejezések módosítása nem kérdőjelezte meg.

32 Amint azt ugyanis az EUIPO a tárgyaláson megerősítette, a kijavítást igazoló hibák és a visszavonást igazoló hibák közötti különbségtételt fenntartották, és a „nyilvánvaló hibák" kifejezésnek a 2017/1001 rendelet 102. cikkében szereplő „nyilvánvaló tévedésekkel" való felváltását éppen az magyarázza, hogy fenn kell tartani a 2017/1001 rendelet 103. cikkében szereplő, immár „nyilvánvaló hibáknak", nem pedig „nyilvánvaló eljárási hibáknak" nevezett hibáktól való megkülönböztetést. Mindazonáltal a 2017/1001 rendelet 102. cikkének több nyelvi változatában használt kifejezéseket (többek között: angolul „oversights", németül „Versehen", olaszul „sviste", vagy spanyolul „equivocaciones"), amelyek „tévedésekre" és tágabb értelemben „hibákra" utalnak, úgy kell tekinteni, hogy az EUIPO a 2017/1001 rendelet 102. cikke alapján továbbra is kijavíthat bizonyos hibákat, anélkül hogy igénybe venné a 2017/1001 rendelet 103. cikkében szabályozott visszavonási eljárást. Azon hibákat illetően, amelyek a 2017/1001 rendelet 102. cikke alapján kijavíthatók, az említett új rendelkezést értelmező ítélkezési gyakorlatból következik (lásd ebben az értelemben: 2019. október 24-i ZPC Flis kontra EUIPO – Aldi Einkauf [FLIS Happy Moreno choco] ítélet, T-708/18, nem tették közzé, EU:T:2019:762, 38–41. pont; 2019. október 24-i ZPC Flis kontra EUIPO – Aldi Einkauf [Happy Moreno choco] ítélet, T-498/18,

EU:T:2019:763, 37–40. pont), hogy nincs lehetőség kijavításra a meghozott határozat lényegi tartalmát befolyásoló olyan hibák miatt, mint amelyek például a korábbi védjegy árujegyzékét érintik, és az összetéveszthetőség újabb értékelését teszik szükségessé.

33 Ebből következik, hogy a valamely határozatban megállapított hiba a 2017/1001 rendelet 102. cikke alapján akkor javítható ki, ha az egyébként koherens és egyértelmű határozatban szereplő oda nem illő elemről van szó, azaz ha nyilvánvalóan kiderül, hogy a hiba olyan tévedésből vagy elírásból ered, amelyet nyilvánvalóan a megállapított értelemben kell kijavítani, olyannyira, hogy a kijavításból eredőtől eltérő szöveg nem képzelhető el.

34 A jelen ügyben a kijavítás a megtámadott határozat egyik pontjának, a 80. pont törléséből állt, az EUIPO által hivatkozott azon okból, hogy nyilvánvaló pontatlanságot tartalmazott. E pont tévesen idézte fel a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat egy korábbi részében megállapítottakat. Nyilvánvaló, hogy a fellebbezési tanács – amint az a megtámadott határozat 31–36. pontjából kitűnik – úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áruk csupán – legalább csekély mértékben – hasonlók, így a megtámadott határozat 80. pontjában foglalt azon megállapítás, hogy ezen áruk azonosak, nyilvánvaló figyelmetlenség eredménye.

35 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fentiekre tekintettel (lásd a fenti 32. és 33. pontot) az a körülmény, hogy a kijavítás a jelen ügyben nem egy kihagyott pont hozzáadásából, hanem a megtámadott határozat egyik pontjának törléséből állt, önmagában nem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy a kijavításra a 2017/1001 rendelet 102. cikkének megsértésével került sor.

36 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy azt az ellentmondást, amely a szóban forgó áruk hasonlóságának a legalább csekély mértékű hasonlóság megállapításával záruló elemzése (a megtámadott határozat 6., 31., 36. és 38. pontja), és az összetéveszthetőség átfogó elemzése során az említett áruk összehasonlításának eredményére akként való visszautalás között áll fenn, hogy az az azonosság megállapításán alapul (a megtámadott határozat 80. pontja), és amelyet a fenti visszautalás törlése felold, csak ebben az értelemben volt feloldható.

37 A megtámadott határozat törölt pontjának utolsó mondatából, különösen „[a] vitatott termékeket elbírálták” kifejezésből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az említett pont a korábban végzett összehasonlító elemzés felidézésére irányult. Ebből következően a valamely korábbi elemzés eredményének – az összetéveszthetőségnek különböző tényezők, így az áruk hasonlóságának figyelembevételét magában foglaló átfogó elemzése céljából történő – felidézését illetően megállapítható (2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 74. pont; lásd még analógia útján: 1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. pont), hogy e felidézésnek szükségszerűen összhangban kell lennie az általa átvett elemzéssel, és a szóban forgó áruk azonossága helyett legalábbis csekély mértékű hasonlóságot kell megállapítania. Az így elkövetett hiba tehát egyértelműen kizárólag a fellebbezési tanács által ténylegesen elvégzett, az áruk hasonlóságát megállapító elemzés értelmében javítható ki, és nem javítható ki mind ebben az értelemben, mind az áruk azonossága megállapításának értelmében (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 9-i dm ítélet, T-36/09, EU:T:2011:449, 75. pont).

38 E hiba nyilvánvaló jellegét egyébiránt megerősíti az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács az összetéveszthetőség értékelésére az áruk azonossága esetén vonatkozó, a megtámadott határozat 80. pontjában is hivatkozott ítélkezési gyakorlatot az összetéveszthetőség átfogó elemzésének későbbi pontjaiban nem alkalmazta. Ezt igazolja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 91. pontjában megemlítette a szóban forgó áruk egymást kiegészítő jellegét, a megtámadott határozat 31–38. pontjában és különösen az említett határozat 32. és 33. pontjában szereplő, az említett áruk hasonlóságára vonatkozó értékelésével összhangban.

39 A megtámadott határozat 80. pontját ezért nyilvánvalóan törölni kellett, így e törlés valamely hibának a 2017/1001 rendelet 102. cikke alapján érvényesen elvégzett kijavításának minősíthető.

40 Ebből egyébként az következik, hogy nem róható fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a kijavító határozat meghozatala előtt nem hallgatta meg a felperest, amint azt az utóbbi a harmadik jogalapja keretében állítja. Ugyanis a 2017/1001 rendelet visszavonási eljárásra vonatkozó 103. cikkétől eltérően, amely előírja, hogy a feleket a visszavonó határozat meghozatala előtt meg kell hallgatni, ugyanezen rendelet 102. cikke nem követeli meg, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő feleket a kijavítás előtt meghallgassák. Ezenkívül a 2017/1001 rendelet e különös rendelkezéseire figyelemmel, amelyek olyan eseteket szabályoznak, amikor a feleket meg kell hallgatni, a jelen ügyben nem alkalmazható az említett rendelet 94. cikke (1) bekezdésének második mondata, amely az európai uniós védjegyjog keretében a védelemhez való jog biztosításának általános elvét rögzíti. Ez annál is inkább így van, mivel a jelen ügyben érvényesen elvégzett kijavítás nem módosította a megtámadott határozat lényegi tartalmát (lásd a fenti 29. és 32. pontot), és ezért nem indokolta, hogy a felperest előzetesen meghallgassák.

41 Ugyanezen, a megtámadott határozat lényegi tartalma érintettségének hiányára vonatkozó indok miatt el kell utasítani azt az állítást is, amely szerint a megtámadott határozat érdemi tartalmának módosítása sérti a méltányosságot, mivel e határozattal szemben keresetet nyújtottak be.

42 A fentiek összességéből következik, hogy semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a kijavító határozat tartalmát a 2017/1001 rendelet 102. cikkére történő hivatkozás helyett az „EUTMIR 53. szabályára” történő téves hivatkozás érintheti. E körülményekre tekintettel az említett határozat e hiba miatt történő hatályon kívül helyezésének nem lenne semmi értelme, hiszen a fellebbezési tanács által a hatályon kívül helyezést követően hozott majdani határozatot ugyanezen feltételek alapján hoznák meg, és az ugyanazokon a bizonyítékokon alapulna, mint a hatályon kívül helyezett határozat.

43 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a fellebbezési tanács által az említett jogi alapot illetően vétett hiba nem indokolja a kijavító határozat hatályon kívül helyezését. A T-184/19. sz. ügyben benyújtott keresetet tehát mint megalapozatlant el kell utasítani, anélkül hogy az EUIPO által az említett keresettel szemben emelt elfogadhatatlansági kifogásról határozni kellene.

A T-724/18. sz. ügyben előterjesztett keresetről

44 A T-724/18. sz. ügyben előterjesztett keresetében a felperes a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmének alátámasztására egyetlen, a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

45 Mivel a kijavító határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelem elutasításra került (lásd a fenti 43. pontot), meg kell vizsgálni a kijavítással érintett megtámadott határozat jogszerűségét. Következésképpen az ezen egyetlen jogalap alátámasztására felhozott, a megtámadott határozatnak a kijavító határozattal hatályon kívül helyezett 80. pontja ellen irányuló kifogást mindenképpen el kell utasítani, anélkül hogy annak megalapozottságát meg kellene vizsgálni.

46 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Egyébként a 2017/1001 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében korábbi védjegy alatt minden olyan európai uniós védjegy értendő, amelynek bejelentési napja korábbi, mint az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja.

47 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetéveszthetőség, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd: 2003. július 9-i Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ítélet, T-162/01, EU:T:2003:199, 30–33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlók legyenek, és hogy az általuk jelölt áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlók legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd: 2009. január 22-i Commercy kontra OHIM – easyGroup IP Licensing [easyHotel] ítélet, T-316/07, EBHT, EU:T:2009:14, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áru- vagy szolgáltatási kategória átlagos fogyasztója (lásd: 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A jelen ügyben a felperes nem vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint az érintett vásárlóközönség egészségügyi szakemberekből, valamint a betegekből mint végső fogyasztókból áll, továbbá hogy e közönség magas szintű figyelmet tanúsít (a megtámadott határozat 19–21. pontja). E megállapítást, különösen a szóban forgó áruk jellegére tekintettel, helyben kell hagyni (lásd ebben az értelemben: 2009. december 15-i Trubion Pharmaceuticals kontra OHIM – Merck [TRUBION] ítélet, T-412/08, nem tették közzé, EU:T:2009:507, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 A felperes azt sem vitatja, ahogyan a fellebbezési tanács az összetéveszthetőség jelen ügyben való értékelése szempontjából releváns területet meghatározta (a megtámadott határozat 20–24. pontja), amely az Unió területe, emlékeztetve arra, hogy elegendő, ha valamely viszonylagos kizáró ok az Unió egy részében fennáll (lásd ebben az értelemben: 2006. december 14-i VENADO kerettel és társai ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A felperes ezzel szemben vitatja a fellebbezési tanácsnak az ütköző védjegyekkel érintett áruk hasonlóságára vonatkozó értékelését.

53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatnak az áruk összehasonlítására vonatkozó részében (az említett határozat 25–38. pontja) úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyekkel érintett, 5. osztályba tartozó áruk legalább csekély mértékben hasonlóak (a megtámadott határozat 31., 36. és 38. pontja). Ennek érdekében azokat a körülményeket vette alapul, hogy a szóban forgó áruk rendeltetése egymáshoz kapcsolódik, és hogy az említett árukat gyakran gyógyszertárban vásárolják meg, valamint azok esetlegesen egymást kiegészítő jellegűek. Konkrétabban, az érintett áruk hasonló célt követnek, a test alakjának vagy külső megjelenésének javítására, vagy mindenesetre az egészséges test megőrzésére irányuló célt (a megtámadott határozat 32–34. pontja). A fellebbezési tanács ezenkívül hangsúlyozta, hogy az áruk alkalmazási módjai vagy terápiás javallatai közötti különbségek nem elegendőek az említett áruk közötti hasonlóság kizárásához (a megtámadott határozat 35. pontja).

54 Szintén emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösen azok jellegét, rendeltetését, felhasználását, valamint egymással versengő vagy egymást kiegészítő voltukat. Olyan

egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, mint például az érintett áruk értékesítési csatornái (lásd: 2007. július 11-i El Corte Inglés kontra OHIM – Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ítélet, T-443/05, EU:T:2007:219, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 A jelen ügyben a fellebbezési tanács lényegében három, az ütköző védjegyekkel érintett árukra vonatkozó hasonlósági tényezőt állapított meg: először is azok közös rendeltetését, amely a test alakjának vagy külső megjelenésének javítására, vagy mindenesetre a test egészségének megőrzésére irányul, másodszor azok egymást kiegészítő jellegét, harmadszor pedig hogy azokat gyakran gyógyszertárban vásárolják meg.

56 A felperes nem vitatja az utóbbi, az értékesítési csatornákat érintő hasonlósági tényezőt. Ezzel szemben kifogásolja a két másik megállapított hasonlósági tényezőt, mind azok tartalmi értékelése vonatkozásában, mind pedig azon átfogó képességük tekintetében, hogy az értékesítési csatornák tényezőjével együttesen a szóban forgó áruk közötti hasonlóságot meghatározzák, különös tekintettel az említett áruk jellege, terápiás javallata és alkalmazási módja közötti különbségekre.

57 Ily módon a felperes először is azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy túlzott jelentőséget tulajdonított a szóban forgó áruk rendeltetésének, amelyet ráadásul tévesen túl elvontan elemzett.

58 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja önmagában azt a tényt, hogy a bejelentett védjeggyel érintett étrend-kiegészítők, táplálkozási, diétás és vitaminkiegészítők, valamint a korábbi védjeggyel jelölt, gyógyászati használatra szánt krémek ugyanazt, a test alakjának vagy megjelenésének javítására, vagy legalábbis a test egészségének megőrzésére irányuló célt követik (a megtámadott határozat 32. pontja).

59 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az emberi egészségügyi problémák kezelését, amely a fenti 58. pontban említett célnál kevésbé körülhatárolt, olyan közös célnak vagy rendeltetésnek tekintették, amelyet az 5. osztályba tartozó áruk közötti hasonlóság szempontjából érvényesen figyelembe lehet venni (lásd ebben az értelemben: 2006. október 17-i Armour Pharmaceutical kontra OHIM – Teva Pharmaceutical Industries [GALZIN] ítélet, T-483/04, EU:T:2006:323, 70. pont; 2014. december 2-i Boehringer Ingelheim Pharma kontra OHIM – Nepentes Pharma [Momarid] ítélet, T-75/13, nem tették közzé, EU:T:2014:1017, 58. és 59. pont).

60 Ez kiegészíthető azzal, hogy még ha feltételezzük is, hogy a gyógyszerek egyediségére és a terápiás javallatukban kifejezett sajátos rendeltetésük figyelembevételének döntő jelentőségére vonatkozó ítélkezési gyakorlat, amelyre egyébként a fellebbezési tanács is emlékeztetett (a megtámadott határozat 28. pontja), a jelen ügyben alkalmazandó, jóllehet a felperes azt állítja, hogy a bejelentett védjeggyel érintett áruk nem gyógyszerkészítmények, az nem kérdőjelezheti meg a szóban forgó áruk közötti, legalább csekély mértékű hasonlóságra vonatkozó megállapítást, amennyiben a többi hasonlósági tényező fennáll.

61 Ezen ítélkezési gyakorlatból kétségtelenül kitűnik, hogy az olyan termékekből álló, nagyon tág kategóriát alkotó gyógyszerek közötti hasonlóság helyes értékeléséhez, amelyek különbözőek lehetnek, figyelembe kell venni a gyógyászati készítmény terápiás javallatában kifejezett célját és sajátos rendeltetését (lásd ebben az értelemben: 2010. december 15-i Novartis kontra OHIM – Sanochemia Pharmazeutika [TOLPOSAN] ítélet, T-331/09, EU:T:2010:520, 35–37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 Az áruk terápiás javallata vagy sajátos rendeltetése tekintetében fennálló különbség azonban nem elegendő hasonlóságuk megállapításának kizárásához, és amennyiben a többi hasonlósági tényező fennáll, lehetővé teszi a legalább csekély mértékű hasonlóság megállapításának érvényes megalapozását (lásd ebben az értelemben: 2006. október 17-i GALZIN ítélet, T-483/04, EU:T:2006:323, 70. és

71. pont; 2009. november 11-i Bayer Healthcare kontra OHIM – Uriach-Aquilea OTC [CITRACAL] ítélet, T-277/08, nem tették közzé, EU:T:2009:433, 44. és 45. pont; 2014. december 2-i Momarid ítélet, T-75/13, nem tették közzé, EU:T:2014:1017, 66. pont).

63 Ez annál is inkább így van a jelen ügyben, mivel a fellebbezési tanács, anélkül hogy hibát vétett volna, úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruknak több közös sajátos rendeltetése van.

64 A fellebbezési tanács ugyanis először is helyesen állapította meg – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy a béta-karotint tartalmazó kiegészítőket gyakran alkalmazzák napozás előtt a bőr előkészítése, az ultraibolya sugarak által okozott öregedés elleni védelme és az egészséges barnulás elősegítése érdekében, ugyanazzal a céllal, mint amellyel a napvédő krémeket alkalmazzák (a megtámadott határozat 32. pontja). Lényegében tehát azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruknak közös sajátos rendeltetése van, amely a bőr védelme és szépítése a napfénynek való kitettség során.

65 A fellebbezési tanács ezt követően rámutatott – anélkül, hogy ezt a felperes érvényesen megkérdőjelezte volna, hogy a fogyasztók a cellulit megszüntetése vagy csökkentése érdekében vásárolják a korábbi védjeggyel jelölt bizonyos krémeket és a bejelentett védjeggyel érintett bizonyos vitaminkiegészítőket (a megtámadott határozat 32. pontja), és hogy ezért ezen áruk ugyanazt a sajátos célt követik.

66 A felperes ugyanis annak állítására szorítkozik, hogy pontatlan és nem bizonyított, hogy a bejelentett védjeggyel érintett vitaminkiegészítők elősegíthetik a vízvisszatartás csökkentését vagy megszüntetését, és hogy ez utóbbi a cellulit egyik fő kiváltó oka. Márpedig, amint az magából a megtámadott határozat szövegéből is kitűnik, a fellebbezési tanács a vitaminkiegészítők vásárlásával elérni kívánt ezen célt közismert ténynek tekintette, amelyet nem szükséges bizonyítani (lásd ebben az értelemben: 2017. február 16-i Antrax It kontra EUIPO – Vasco Group [Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszifonok] ítélet, T-828/14 és T-829/14, EU:T:2017:87, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és amelyet a felperesnek kell cáfolnia annak bizonyításával, hogy a fellebbezési tanács tévesen minősítette e tényt közismertnek (lásd ebben az értelemben: 2012. december 7-i A. Loacker kontra OHIM – Editrice Quadratum [QUADRATUM] ítélet, T-42/09, nem tették közzé, EU:T:2012:658, 73. pont; 2014. január 23-i Sunrider kontra OHIM – Nannerl [SUN FRESH] ítélet, T-221/12, nem tették közzé, EU:T:2014:25, 77. pont).

67 Mindazonáltal a jelen ügyben a felperes nem magát a bizonyos vitaminkiegészítők révén a cellulit ellen folytatott küzdelemre irányuló célt vitatja, hanem az említett kiegészítők vízvisszatartásra és cellulitra gyakorolt hatásai tudományos alapjának vitatására szorítkozik, ráadásul anélkül, hogy e vitatást alátámasztaná. Ezenkívül megállapítható, hogy a beavatkozó fél által a válaszbeadványa mellékleteként benyújtott, az egészség és a fizikai jólét területére szakosodott internetes oldalakról származó cikkek a cellulit csökkentése érdekében bizonyos vitaminok fogyasztását javasolják, és ily módon tanúsítják, hogy a vitaminkiegészítőknek ilyen célja lehet. Ellentétben azzal, amit a felperes a tárgyaláson állított, e cikkeket nem lehet elfogadhatatlannak nyilvánítani, mivel azokat a jelen eljárásban az EUIPO által figyelembe vett valamely közismert tény helytállóságának alátámasztása érdekében terjesztették elő (lásd ebben az értelemben: 2011. november 10-i LG Electronics kontra OHIM ítélet, C-88/11 P, nem tették közzé, EU:C:2011:727, 29. pont).

68 A fellebbezési tanács végül helyesen mutatott rá arra, hogy a bejelentett védjeggyel érintett áruknak, különösen a vitaminkiegészítőknek az a célja, hogy segítsenek visszanyerni vagy megőrizni az egészséges megjelenést, és az arcbőrt ragyogóvá tegyék (a megtámadott határozat 32. pontja), továbbá hogy a korábbi védjeggyel érintett krémek célja a felhasználó megjelenése szempontjából káros bőrirritáció, valamint bőrpír és pattanások csökkentése vagy megakadályozása (a megtámadott határozat 34. pontja), ezért tehát a szóban forgó áruk a bőr ápolásának és szépsége megőrzésének közös célját követik. Ellentétben tehát azzal, amit a felperes sugall, az említett célra vonatkozó következtetést nem kizárólag a korábbi védjeggyel érintett krémekre vonatkozó megállapításból,

hanem az ütköző védjegyekkel érintett két árutípusra vonatkozó megállapítások alapján vonták le. Egyébiránt, ellentétben azzal, amit a felperes szintén állít, tekintettel arra, hogy a fellebbezési tanács a jelen ügyben a fenti 58. pontban említett általános rendeltetésen kívül több konkrét rendeltetés fennállására is rámutatott, nem kell a szóban forgó minden egyes konkrét rendeltetésnek jellemeznie a bejelentett védjeggyel jelölt áruk összességét ahhoz, hogy az ezen áruk és a korábbi védjeggyel érintett áruk legalább csekély mértékű hasonlósága megállapítható legyen. Nincs tehát jelentősége annak, hogy a védjegybejelentésben megjelölt „Megnövelt tápanyagtartalmú italok, diétás használatra” nem a bőrirritációk csökkentését célozzák.

69 A felperes másodszor azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az érintett áruk egymást kiegészítő jellegűek, jóllehet egyikük sem nélkülözhetetlen vagy fontos a többi áru használatához, és hogy az összetéveszthetőség átfogó elemzése során túlzott jelentőséget tulajdonított e kiegészítő jelleg értékelésének (a megtámadott határozat 33. és 91. pontja).

70 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az áruk akkor kiegészítő jellegűek, ha egymással szoros kapcsolatban állnak abban az értelemben, hogy azok egyike annyira nélkülözhetetlen vagy fontos a másik használatához, hogy a fogyasztók azt gondolhatják, hogy ezen árukért ugyanazon vállalkozás tartozik felelősséggel (2005. március 1-jei Sergio Rossi kontra OHIM – Sissi Rossi [SISSI ROSSI] ítélet, T-169/03, EU:T:2005:72, 60. pont; 2009. január 22-i easyHotel ítélet, T-316/07, EU:T:2009:14, 57. pont).

71 A kiegészítő jelleg szempontjának az ítélkezési gyakorlatban kialakított, a fenti 70. pontban említett meghatározása alapján kétségtelenül úgy kell tekinteni, hogy a bejelentett védjeggyel érintett étrend-, táplálék-, és vitaminkiegészítők, valamint a korábbi védjeggyel jelölt krémek nem egymást kiegészítő jellegűek abban az értelemben, hogy ezek bármelyike nélkülözhetetlen vagy fontos lenne a többi használatához.

72 Az ítélkezési gyakorlatból szintén kitűnik, hogy még ha a kiegészítő jelleg nem is éri el e mértéket, az a körülmény, hogy az áruk együttesen használhatók, figyelembe vehető az említett áruk hasonlóságának értékelésekor, azzal, hogy az együttes használat e lehetőségét nem úgy tekintik, mint amely a szóban forgó áruk egymást kiegészítő jellegét tanúsítja, hanem azt általában úgy ítélik meg, mint amely az érintett vásárlóközönséget érintő hasonlósági tényezőre utal, vagy az áruk rendeltetésére vonatkozó tényezőt megerősíti (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 10-i Boston Scientific kontra OHIM – Terumo [CAPIO] ítélet, T-325/06, nem tették közzé, EU:T:2008:338, 83–85. pont; 2009. december 15-i TRUBION ítélet, T-412/08, nem tették közzé, EU:T:2009:507, 32. pont).

73 A fellebbezési tanács egyébként a szóban forgó áruk rendeltetésére vonatkozó megállapításai keretében említette a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő bizonyos vitaminkiegészítők és a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő napvédő krémek egymást kiegészítő jellegét (a megtámadott határozat 32. pontja), továbbá az érintett áruk gyógyszertárakban történő értékesítésére vonatkozó megállapításával összefüggésben általánosságban hivatkozott az ütköző védjegyekkel érintett áruk lehetséges egymást kiegészítő jellegére (a megtámadott határozat 33. pontja).

74 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat 91. pontjában az „áruk egymást kiegészítő jellegére” vonatkozó megjegyzést is ebben az általános értelemben, vagyis úgy kell érteni, hogy az a többi megállapított hasonlósági tényezőhöz kapcsolódik, vagy akár úgy, hogy ezekre az egyéb tényezőkre utal, nem pedig a fenti 70. pontban felidézett szigorú értelemben. Ez a megjegyzés ugyanis csupán megismétli az összetéveszthetőség vizsgálatának záró részében az áruk hasonlóságára vonatkozóan tett előzetes megállapításokat. Ennélfogva, még ha sajnálatos is, hogy a fellebbezési tanács e kérdésben nem használt pontosabb terminológiát, nem róható fel neki, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonított a szigorú értelemben vett kiegészítő jelleg szempontjának, és hogy e szempont téves értékelése miatt az összetéveszthetőség átfogó értékelését is tévesen végezte el.

75 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a szóban forgó áruk hasonlósági tényezőjeként általános rendeltetésüket, valamint több sajátos rendeltetésüket, lehetséges együttes felhasználásukat és értékesítési csatornáik azonosságát, amellett hogy ez utóbbi tényező megfelel az ítélkezési gyakorlatnak (lásd ebben az értelemben: 2015. november 26-i Bionecs kontra OHIM – Fidia farmaceutici [BIONECS] ítélet, T-262/14, nem tették közzé, EU:T:2015:888, 31. pont), és azt a felperes végeredményben nem vitatta (lásd a fenti 56. pontot).

76 A felperes harmadszor azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy e tényezőkből azt a következtetést vonta le, hogy az ütköző védjegyekkel jelölt áruk között hasonlóság áll fenn, mivel túlzott jelentőséget tulajdonított a szóban forgó áruk által követett célnak, és nem vette kellőképpen figyelembe az említett áruk eltérő jellegét és alkalmazási módját (a megtámadott határozat 32. és 35. pontja).

77 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács e hasonlósági tényezők összességéből nem nagy fokú vagy közepes mértékű hasonlóságra, hanem a szóban forgó áruk legalább csekély mértékű hasonlóságára következtetett.

78 Ezt követően rá kell mutatni, hogy a jelen ügy körülményeihez hasonló, az áruk közös rendeltetésével és az azonos értékesítési csatornák lehetséges együttes használatával jellemezhető körülmények között létrejött ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az ilyen hasonlósági tényezők elegendők az érintett áruk hasonlóságának megállapításához (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 10-i CAPIO ítélet, T-325/06, nem tették közzé, EU:T:2008:338, 87. pont; 2009. december 15-i TRUBION ítélet, T-412/08, nem tették közzé, EU:T:2009:507, 32. pont; 2016. szeptember 28-i LLR-G 5 kontra EUIPO – Glycan Finance [SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5] ítélet, T-539/15, nem tették közzé, EU:T:2016:571, 32. pont). Egyébiránt megállapításra került, hogy az ilyen hasonlóságot nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a szóban forgó árukat eltérő módon alkalmazzák (lásd ebben az értelemben: 2005. november 17-i Biofarma kontra OHIM – Bausch & Lomb Pharmaceuticals [ALREX] ítélet, T-154/03, EU:T:2005:401, 50. pont). Különösen az ütköző védjegyekkel érintett árukhoz hasonló áruk esetében, mivel olyan étrend-kiegészítőkről és a „gyógykenőcsökről” volt szó, amelyek a gyógyászati használatra szánt krémekhez hasonlónak tekinthetők, a Törvényszék kimondta, hogy az említett áruk eltérő alkalmazási módjuk ellenére hasonlók, tekintettel arra, hogy a kenőcsöket sérülésekre és sebekre alkalmazzák, míg az étrend-kiegészítőknek az a rendeltetése, hogy azokat belsőleg alkalmazzák (lásd ebben az értelemben: 2009. november 11-i CITRACAL ítélet, T-277/08, nem tették közzé, EU:T:2009:433, 43–45. pont). Ellentétben azzal, amit a felperes a tárgyaláson állított, nem kérdőjelezi meg a fenti ítéletnek a jelen ügy értékelése tekintetében fennálló relevanciáját az a körülmény, hogy azt a 2012. június 19-i Chartered Institute of Patent Attorneys ítéletet (C-307/10, EU:C:2012:361) és az azt követő ítélkezési gyakorlat létrejöttét megelőzően hozták meg. Az említett ítéletben ugyanis a Bíróság kimondta azon áruk vagy szolgáltatások kellően egyértelmű és pontos megjelölésének követelményét, amelyek tekintetében oltalmat igényeltek, de nem határozott ezen áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelési szempontjairól.

79 Végül hozzá kell tenni, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruk jellege közötti állítólagos különbség, mivel a korábbi védjeggyel jelölt árukat – a „gyógyászati használatra” megjegyzésre tekintettel – gyógyszerészeti jellegűként mutatják be, míg a bejelentett védjeggyel érintett áruk nem gyógyszerészeti készítmények, nem alkalmas az említett áruk hasonlóságára vonatkozó, fent említett megfontolások megkérdőjelezésére. A fenti 78. pontban hivatkozott 2008. szeptember 10-i CAPIO ítéletből (T-325/06, nem tették közzé, EU:T:2008:338), 2009. december 15-i TRUBION ítéletből (T-412/08, nem tették közzé, EU:T:2009:507) és a 2016. szeptember 28-i SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5 ítéletből (T-539/15, nem tették közzé, EU:T:2016:571) ugyanis kitűnik, hogy az érintett árukat eltérő jellegük ellenére hasonlóknak tekintették. Ezenkívül, bár a 2009. november 11-i CITRACAL ítéletben (T-277/08, nem tették közzé, EU:T:2009:433) megállapított hasonlóság kétségkívül azonos jellegű áruk, azaz gyógyszerészeti készítmények vonatkozásában állt fenn, azt nem minősítették „legalább csekélynek”, és ezt a minősítést a jelen jogvitában éppen a szóban forgó áruk gyógyszerészeti vagy nem gyógyszerészeti jellege közötti különbség igazolhatja.

80 Ebből következik, hogy még ha a fellebbezési tanács tévesen is minősítette a bejelentett védjeggyel érintett árukat gyógyszerészeti készítményeknek, és irreleváns módon is hangsúlyozta a korábbi védjeggyel jelölt áruk „még inkább gyógyszerészeti” jellegét, az ilyen hibák nem kérdőjelezhetik meg a fellebbezési tanács azon következtetését, amely ezen áruk között legalább csekély mértékű hasonlóságot állapított meg. Ez annál is inkább így van, mivel – amint azt a beavatkozó fél hangsúlyozta – az áruk jellegéhez kapcsolódó bizonyos összetevők, különösen pedig az étrend-, táplálkozási-, és vitaminkiegészítő készítményekben, valamint a krémekben található hatóanyagok gyakran azonosak.

81 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapíthatta meg, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruk legalább csekély mértékben hasonlóak.

82 Következésképpen a fellebbezési tanács szintén helyesen állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.

83 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a figyelembe vett tényezők, és különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. pont; 2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 74. pont).

84 Márpedig a jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen emlékeztetett arra, hogy még a magas szintű figyelmet tanúsító vásárlóközönségnek is csak ritkán adódik lehetősége a különböző védjegyek közvetlen összehasonlítására, hanem az azokról alkotott tökéletlen emlékképre kell hagyatkoznia (a megtámadott határozat 82. pontja). Arra is rámutatott – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy a jelen ügyben érintett vásárlóközönség részét képező betegek ismeretei nem egyeznek meg az ágazat szakembereinek ismereteivel (a megtámadott határozat 83. pontja). A fellebbezési tanács egyébiránt érvényesen állapította meg a bejelentett védjegy megkülönböztető szóeleme és a korábbi védjegyet alkotó egyetlen szóelem, az „aurea” egybeesésére tekintettel a legalább közepes mértékű vizuális hasonlóság (a megtámadott határozat 63. pontja), a legalább közepes mértékű, sőt nagy fokú hangzásbeli hasonlóság (a megtámadott határozat 68. pontja), valamint azon latin nyelvet értő fogyasztók esetében fennálló legalább csekély mértékű fogalmi hasonlóság fennállását, akik értik, hogy az „aurea” szó „aranyra” vagy „aranyszínűre utal”, amely megállapításokat a felperes végeredményben nem vitatta. A fellebbezési tanács ezenkívül helyesen emelte ki, hogy az érintett vásárlóközönség az ütköző védjegyekkel „mind vizuális, mind hangzásbeli szempontból” találkozik, és ebből arra következtetett, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelése során a vizuális és hangzásbeli hasonlóságoknak kell a legnagyobb jelentőséget tulajdonítani (a megtámadott határozat 87–89. pontja). Végül – anélkül, hogy ezt bárki vitatta volna – rámutatott arra, hogy a korábbi védjegy közepes mértékű benne rejlő megkülönböztető képességgel rendelkezik (a megtámadott határozat 78. pontja).

85 A fellebbezési tanács ezért jogosan mondhatta ki a megtámadott határozat 91. és 92. pontjában a fenti 83. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján, hogy az ütköző védjegyekkel jelölt áruk közötti hasonlóság legalább csekély mértékét ellensúlyozza az ütköző megjelölések közötti legalább közepes mértékű vizuális hasonlóság és legalább közepes mértékű, sőt nagy fokú hangzásbeli hasonlóság, azon következtetés levonása érdekében, hogy teljes mértékben elképzelhető, hogy a fogyasztók az említett megjelöléseket egymással kapcsolatba hozzák azt gondolva, hogy ugyanazon vállalkozástól származó származtatott védjegyekről van szó, és ezért fennáll az összetévesztés veszélye (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 28-i Market Watch kontra OHIM – Ares Trading [Seroslim] ítélet, T-201/08, nem tették közzé, EU:T:2010:408, 49. pont).

86 A teljesség kedvéért ebből az következik, hogy még ha a fellebbezési tanács nem érvényesen javította volna is ki a megtámadott határozatot, a megtámadott határozatnak a kijavító határozattal törölt 80. pontja ellen felhozott kifogást el lehetett volna utasítani.

87 Emlékeztetni kell arra, hogy ezzel a kifogással a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a megtámadott határozat 80. pontjában tévesen állította, hogy a szóban forgó áruk azonosak, holott több korábbi pontban (a megtámadott határozat 6., 31., 36. és 38. pontjában) az említett áruk legalább csekély mértékű hasonlóságának egyszerű megállapítására szorítkozott. Egy ilyen alapvető hiba az összetéveszthetőség elemzését teljes egészében érvénytelenné teszi, mivel az áruk azonosságának megállapítása azt vonja maga után, hogy összetéveszthetőség elkerülése érdekében a megjelölések között fennálló jelentős különbséget kell megállapítani.

88 Márpedig, még ha a fellebbezési tanács tévesen is következtetett a szóban forgó áruk azonosságára, jóllehet az említett áruk összehasonlításából csak csekély mértékű hasonlóság következik, az ilyen téves következtetés nem érvényteleníti az összetéveszthetőség elemzését. A fentiekből ugyanis kitűnik, hogy a fellebbezési tanács nem csupán azt állapította meg helyesen, hogy az érintett áruk legalább csekély mértékben hasonlóak (lásd a fenti 81. pontot), hanem azt is, hogy az áruk hasonlóságának e megállapítása érvényesen lehetővé tette a számára az összetévesztés veszélye ezen ügyben való fennállásának megállapítását (lásd a fenti 85. pontot).

89 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap alátámasztására felhozott e kifogást tehát mindenképpen el kell utasítani, és ennélfogva a felperes által felhozott, fent említett egyetlen jogalapot is el kell utasítani.

90 Következésképpen a T-724/18. sz. ügyben előterjesztett keresetet szintén el kell utasítani.

A költségekről

91 Az eljárási szabályzat 134. cikke alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen szabályzat 135. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a pervesztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.

92 A jelen ügyben kétségtelen, hogy a felperes pervesztes lett, és hogy mind az EUIPO, mind a beavatkozó fél kérte a költségek viselésére való kötelezését.

93 Mindazonáltal a felperesnek nem kellett volna a megtámadott határozat 80. pontjával szembeni kifogásra, sem a többi kifogás alátámasztására felhozott egyes érvekre hivatkoznia, és a kijavító határozat elleni keresetet sem kellett volna előterjesztenie, ha a fellebbezési tanács világosan és pontosan fogalmazta volna meg a megtámadott határozat indokolását. E körülmények között a felperest és az EUIPO-t saját költségeik viselésére kell kötelezni.

94 Egyébiránt az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a beavatkozó felet kötelezni kell saját költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az ítélethozatal céljából egyesíti a T-724/18. és T-184/19. sz. ügyeket.

2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

3) Az Aurea Biolabs Pte Ltd, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és az Avizel SA maga viseli saját költségeit.

Gervasoni Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. május 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások